

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **M. M.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupený advokátkou Mgr. Radkou Landsmannovou
sídlem Masarykovo náměstí 1484, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2022, č. j. OAM-3492-10/ZR-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku byla žalobci podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.

na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost zaměstnanecké karty. Zároveň byla žalobci stanovena lhůta 60 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území České republiky.

2. Žalovaný rozhodl o zrušení platnosti zaměstnanecké karty udělené žalobci s odkazem na skutečnost, že Okresní soud v Chrudimi rozsudkem ze dne 11. 5. 2022, č. j. X, uznal žalobce vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky. Za tento přečin a také za přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti odsoudil žalobce k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který žalobci podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 let. Zároveň žalobci uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu 4 let.

II. Žalobní body

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“) ve spojení s ust. § 172 zákona o pobytu cizinců. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.
4. Žalobce si je vědom skutečnosti, že jeho odsouzením za spáchání úmyslného trestného činu byly po formální stránce splněny předpoklady pro napadené rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím však bylo zasaženo do jeho lidských práv, byla opomenuta zásada přiměřenosti dle § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce si je vědom toho, že břemeno tvrzení v tomto směru tíží primárně účastníka řízení, nicméně má za to, že relevantní skutečnosti týkající se jeho soukromého a rodinného života v průběhu správního řízení označil. Skutečnosti týkající se pobytu jeho rodinných příslušníků mohl žalovaný zjistit ze své úřední činnosti a z informačního systému cizinců. Pokud měl žalovaný o těchto skutečnostech pochybnosti či nastala potřeba jejich doplnění, nic nebránilo, aby žalobce vyzval k jejich doplnění.
5. Manželka O. a synové B. a V. pobývají na území ČR na základě víza strpění od 9. 3. 2022. Syn V. navštěvuje 1. ročník základní školy v X. Manželka se stará o mladšího syna, který nebyl z kapacitních důvodů přijat do mateřské školy. Z tohoto důvodu nemůže pracovat. Celá rodina je tak výhradně závislá na příjmu žalobce. Zrušení platnosti zaměstnanecké karty žalobce tak představuje podstatný zásah do soukromého a rodinného života žalobce a i jeho dvou nezletilých synů a manželky, kteří se na trestném činu žalobce nijak nepodíleli a nenesou za něj žádnou odpovědnost. Návrat na Ukrajinu není v současné době z bezpečnostních důvodů pro rodinu reálný, bydliště rodiny je ve východní části Ukrajiny poměrně blízko frontové linie.
6. Pokud je ze strany žalovaného argumentováno tím, že žalobce nemusí ČR opustit a může zde pobývat nadále na základě víza strpění, představuje tato skutečnost pouze obrovskou nejistotu jak pro žalobce, tak zejména pro jeho rodinu, která zde v mezidobí získala vazby a stala se součástí společnosti. V případě povinnosti návratu žalobce na Ukrajinu, je-li zde oprávněný předpoklad, že válečný konflikt bude delšího trvání, pro něj bude v důsledku všeobecné mobilizace nemožné mít nadále osobní kontakt s rodinou z důvodu nemožnosti opustit území Ukrajiny.

7. Trestný čin žalobce byl ojedinělý excés, převzal plnou odpovědnost za své jednání, řádně hradí vzniklou škodu. Není ani v zájmu poškozených, aby žalobce opustil území ČR, neboť toto by fakticky znamenalo, že jejich nároky nebudou uspokojeny. Žádné jiné skutečnosti, které by žalobce mohly stavět do negativního světla, neexistují, žalobce zde má vytvořeno zázemí pro řádný život.
8. K důkazu žalobce navrhl hodnocení zaměstnavatele žalobce, doklad o vízu strpění členů rodiny a potvrzení o studiu syna V.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě částečně zopakoval argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce v současné době na území ČR pobývá na základě udělené dočasné ochrany s platností od 5. 10. 2022 do 8. 3. 2023, a to za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 51 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, v rozhodném znění (dále jen „zákon o dočasné ochraně cizinců“). Tato dočasná ochrana je občanům Ukrajiny udělována na základě probíhajícího válečného konfliktu na Ukrajině. Není tedy zřejmé, jaký je princip podané žaloby, žalobce pobývá na území ČR legálně na základě udělené dočasné ochrany tak, jako jeho rodina. Okamžikem udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany dochází dle § 178c zákona o pobytu cizinců k zániku platnosti dříve vydaného pobytového oprávnění podle zákona o pobytu cizinců. Žalobce tedy podanou žalobou usiluje o zachování pobytového oprávnění, které by v případě, že by nebylo zrušeno, zaniklo v důsledku udělení dočasné ochrany. Napadené rozhodnutí tedy v průběhu řízení o žalobě ztratilo způsobnost zasáhnout do práv žalobce.
11. Dále žalovaný uvedl, že správní orgán může dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod do soukromého a rodinného života zasáhnout v mezích stanovených zákonem, a to z důvodu ochrany práv a svobod většinové společnosti, předcházení zločinnosti, ochrany veřejného pořádku a ochrany veřejného zdraví. Tyto zájmy žalobce ohrozil svým protiprávním jednáním. Žalovanému nebylo do doby vydání napadeného rozhodnutí známo, že by na území ČR pobýval někdo z rodinných příslušníků žalobce. Pokud existovaly ve spise neobsažené zásadní informace, měl je žalobce sám do spisu doložit. Zásah do svého soukromého a rodinného života včetně vazeb k dětem si zavinil sám žalobce spácháním úmyslné trestné činnosti. Je na žalobci, aby po zrušení platnosti pobytu našel cestu k pravidelným kontaktům se svou rodinou.

IV. Posouzení věci soudem

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*

15. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
16. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*

IV.a. Zjištění ze správního spisu

17. Ze správního spisu soud konstatuje, že žalobce pobýval na území ČR od roku 2021, naposledy na základě zaměstnanecké karty s platností od 5. 10. 2021 do 4. 10. 2023.
18. Okresní soud v Chrudimi rozsudkem ze dne 11. 5. 2022, č. j. X, uznal žalobce vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky a dále z přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti. Žalobce totiž dne 28. 8. 2021 řídil osobní motorové vozidlo po předchozím požití alkoholických nápojů, dostatečně se nevěnoval sledování situace v provozu na pozemní komunikaci, nerespektoval dopravní značku „*Stůj, dej přednost v jízdě*“, v důsledku čehož s vozidlem bez předchozího zastavení vjel do křižovatky s hlavní pozemní komunikací a nespatriřil z levé strany po hlavní silnici přijíždějící osobní motorové vozidlo, kterému zkrřížil jeho jízdní dráhu. Při následném střetu došlo nejen ke vzniku hmotných škod na zúčastněných vozidlech, ale také ke vzniku zranění řidičky vozidla a jejích 3 spolujezdců. Například jednomu ze spolujezdců, v době spáchání trestného činu nezletilému, bylo způsobeno natržení jater, zhmoždění pravé plíce, otřes mozku, podvrtnutí krční páteře, zlomenina 12. žebra vpravo a mnohočetné řezné rány obličeje, což si vyžádalo hospitalizaci od 28. 8. 2021 do 6. 9. 2021, následné domácí léčení do 30. 10. 2021 včetně klidového režimu na lůžku a užívání analgetik, provázené bolestivostí zranění, přičemž nebylo lze vyloučit zanechání trvalých následků ve formě jizev v obličeji. Dechovými zkouškami bylo v dechu žalobce krátce po spáchání trestného činu naměřeno nejprve 1,47 promile, poté 1,46 promile alkoholu.
19. Žalovaný dne 27. 5. 2022 zahájil s žalobcem řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. V průběhu správního řízení žalovaný doručil dne 14. 7. 2022 žalobci výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Tohoto práva žalobce nevyužil. Dne 25. 7. 2022 obdržel žalovaný vyjádření žalobce, v němž žalobce uvedl, že si je vědom spáchání trestného činu. Uvedl, že je zaměstnán ve společnosti Alukov a.s., pro zaměstnavatele je nepostradatelný. S ohledem na geopolitickou situaci a válečný stav na Ukrajině přicestovala do ČR manželka a 2 nezletilé děti žalobce. Tito jsou plně odkázáni na jeho výživu a zabezpečení, manželka s ohledem na nízký věk mladšího dítěte a nemožnost umístit jej do školy dosud nepracuje. Žalobce se s poškozenými dohodl na náhradě škody, kterou řádně v pravidelných splátkách hradí. Není ani v zájmu poškozených, aby došlo ke zrušení jeho zaměstnanecké karty.

20. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce byl odsouzen za úmyslný trestný čin, proto je splněna zákonná podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Žalovanému nepříslušelo zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců správní orgán posuzuje přiměřenost takových dopadů rozhodnutí pouze v případech, kdy mu to zákon stanoví. Zároveň žalovaný uvedl, že žalobce je dospělý, ženatý a zaopatřený jedinec. Nebylo zjištěno, že by na území ČR pobýval někdo z rodinných příslušníků žalobce, sám žalobce tuto skutečnost nedoložil. Ke svým rodinným příslušníkům žalobce neposkytl žádné informace. Po celou dobu vedeného řízení byl žalobce téměř nečinný. Žalobce na území ČR pobývá od roku 2021, vztahy k jeho domovskému státu tak nemohly být narušeny. Žalovaný si je vědom, že v zemi původu žalobce je složitá situace a v některých oblastech Ukrajiny probíhají válečné operace, nicméně většina oblastí Ukrajiny se jeví jako bezpečná, vycestování žalobce tedy není zcela nemožné.
21. Žalovaný poukázal též na to, že zrušení zaměstnanecké karty není vyhoštěním, žalobci tedy není zakázán pobyt na území ČR či ostatních států zapojených do schengenského prostoru. Pokud by žalobce prokázal, že jeho vycestování do země původu je z opodstatněných důvodů nemožné, má možnost, pokud splní všechny zákonem stanovené podmínky, podat žádost o speciální pobytový status, např. vízum za účelem strpění. Žalovaný zdůraznil, že žalobce ihned po příjezdu do ČR, k němuž došlo dne 14. 7. 2021, v době, kdy jeho pobyt nebyl realizován, pouze měl žalobce v běhu řízení o žádosti o udělení zaměstnanecké karty, způsobil nehodu se zraněním pod vlivem alkoholu, žalobce se tedy prokazatelně neetabloval do české společnosti. Ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, ze kterých by vyplýval takový zásah do jeho soukromého a rodinného života, který by způsobil nepřiměřenost dopadů rozhodnutí ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

IV.b. Posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí

22. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty stanovená ve shora citovaných usneseních zákona o pobytu cizinců tak byla bezpochyby splněna. Jádrem žalobní argumentace spočívá v tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí bude mít nepřiměřené dopady do jeho soukromého a rodinného života.
23. Soud předně připomíná, že posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí není omezeno pouze na ta rozhodnutí, u kterých to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví. Povinnost zvážit přiměřenost dopadu každého rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince vyplývá přímo z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která má přednost před zákonem [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015-30, a ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30]. Nejvyšší správní soud proto dovodil, že přiměřenost dopadů rozhodnutí je třeba posuzovat například v případě zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu nebo v případě zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Azs 352/2019-33, a ze dne 30. 4. 2020, č. j. 1 Azs 23/2020-36). Ke stejnému závěru je třeba dospět i v nyní souzené věci.

24. Správní orgány jsou povinny v rámci posouzení rozsahu, v jakém by byl soukromý nebo rodinný život cizince narušen, vzít v úvahu vliv na ekonomický, osobní a rodinný život cizince, včetně vlivu na ostatní rodinné příslušníky, kteří by jinak měli právo zůstat v ČR na základě samostatného pobytového oprávnění (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, bod 26). V tomto směru má správní orgán povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to však neznamená, že by byl při rozhodování o pobytovém oprávnění cizince povinen z vlastní iniciativy zjišťovat všechny možné rozhodné skutečnosti o jeho soukromém a rodinném životě, které by mohly převážet nad důvodem pro zrušení pobytového oprávnění. Je to totiž účastník řízení o zrušení pobytového oprávnění, kdo disponuje relevantními informacemi ze svého soukromého a rodinného života a kdo nejlépe může vylicit jeho specifika, která by mohla odůvodnit nepřiměřenost zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Jde totiž o informace ze soukromé až intimní sféry účastníka řízení, jejichž sdělení závisí výlučně na jeho vůli. Až pokud má správní orgán o sdělených informacích pochybnosti nebo pokud nastane potřeba jejich doplnění, lze vyžadovat odpovídající procesní aktivitu po správním orgánu (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 12. 2011, č. j. 8 As 32/2011-60, ze dne 20. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-38 a přiměřeně též rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020-27).
25. Žalovaný ve svém rozhodnutí na jednu stranu konstatoval, že mu nepřisluší zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců správní orgán posuzuje přiměřenost takových dopadů rozhodnutí pouze v případech, kdy mu to zákon stanoví (což je nesprávný právní názor – viz výše). Na druhou stranu určité zhodnocení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí žalovaný fakticky provedl.
26. Dle vyjádření žalovaného pobývá žalobce na území ČR na základě udělené dočasné ochrany s platností od 5. 10. 2022 do 8. 3. 2023 za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 51 zákona o dočasné ochraně cizinců. I pokud by tomu tak nebylo, soud konstatuje, že ze samotného rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty nevyplývá nucené vycestování žalobce, a tedy ani přímý zásah do práv žalobce, jeho manželky a dvou synů. Napadeným rozhodnutím stanovená lhůta 60 dnů je lhůtou, v níž je žalobce povinen dostavit se na pracoviště Ministerstva vnitra za účelem udělení výjezdního příkazu [srov. § 50 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců]. Výjezdní příkaz opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů, a k vycestování z území. Nemůže-li cizinec vycestovat, má právo požádat v době platnosti výjezdního příkazu o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území nebo o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (srov. § 50 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). O vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území lze požádat mj. z důvodu, že cizinci ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá, kterou v souzené věci může představovat hrozba skutečného nebezpečí v zemi původu žalobce [srov. § 33 odst. 1 písm. a) a § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců]. Ani ze samotného následného (případného) udělení výjezdního příkazu tedy definitivně nevyplývá nucené vycestování žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2021, č. j. 8 Azs 303/2019-49).
27. Samotná skutečnost, že na Ukrajině probíhá válečný konflikt, tedy není bez dalšího důvodem, který by způsoboval nepřiměřenost rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 9 Azs 176/2022-30, bod

- 18). K bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být žalobce donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. Až v rozhodnutí o správním vyhoštění by tak byla, ve světle aktuální bezpečnostní situace na Ukrajině, zohledněna zásada *non refoulement* (tedy závazek ČR nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, újmě, která by spočívala v ohrožení života či vystavení mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to např. tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila). Pro úplnost soud uvádí, že nemůže předjímat případný výsledek řízení o správním vyhoštění, i s ohledem na nutnost posouzení, zda bude případně možné žalobce považovat za civilistu ve vztahu k vyhlášené všeobecné mobilizaci na Ukrajině (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2022, č. j. 6 Azs 137/2021-60).
28. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný zabýval věkem žalobce, vazbami žalobce na ČR i na jeho domovský stát, povahou a závažností jednání, kterého se na území ČR dopustil, tedy většinou kritérií, demonstrativně vyjmenovaných v ust. § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců. Soud na tomto místě připomíná, že správní orgán nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všechna kritéria, uvedená v tomto ustanovení a předjímat u nich případný dopad na rozhodnutí. Postačí výslovně zohlednit důvody, které jsou v daném případě specifické (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 71/2019-32, bod 25).
29. Soud nesdílí názor žalovaného, že žalobce neuvedl v průběhu správního řízení žádné skutečnosti týkající se jeho rodinných příslušníků. Žalobce sice v průběhu správního řízení nesdělil žalovanému osobní, resp. identifikační údaje manželky a dvou synů a nedoložil jejich pobytové oprávnění na území ČR, nicméně žalobce v průběhu správního řízení sdělil žalovanému skutečnosti nasvědčující tomu, že by na území ČR mohla pobývat manželka a synové žalobce, odkázání na výživu ze strany žalobce. Je třeba si uvědomit, že v řízení o zrušení pobytového oprávnění cizince mohou být informace o pobytu rodinných příslušníků cizince na území ČR zásadní, pokud jde o posuzování přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života cizince. Žalobce sdělil žalovanému skutečnosti, které by bylo vhodné, pokud by žalovaný znal tyto informace ve své úplnosti, vzít v rámci posuzování přiměřenosti napadeného rozhodnutí do úvahy, sdělené informace však byly neúplné a nepodložené. V souladu se shora citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu tedy bylo spíše namístě žalobce vyzvat k doplnění uvedených sdělení, pokud nebylo v možnostech žalovaného ověřit si žalobcem sdělené informace lustrací v evidencích dostupných žalovanému. Protože však v důsledku napadeného rozhodnutí nevznikne žalobci okamžitá povinnost vycestovat, tedy nedojde k přímému zásahu do práv žalobce a členů jeho rodiny případně pobývajících na území ČR, nezakládá uvedené pochybení žalovaného nezákonnost napadeného rozhodnutí, výrok napadeného rozhodnutí by byl nepochybně totožný, i kdyby žalovaný nepochybil.
30. Soud konstatuje, že žalovaný v rámci správního řízení nezjistil jakékoli skutečnosti, které by zakládaly nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, což také z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá. Soud takové skutečnosti z obsahu správního spisu a z obsahu žaloby rovněž nezjistil. Žalobce se na území ČR úmyslně dopustil závažného protiprávního jednání, kterým ohrozil život a zdraví jiných osob, neboť řídil osobní motorové vozidlo v silně podnapilém stavu. Na území ČR pobývá od roku 2021, ještě v témže roce se dopustil uvedené trestné činnosti. Žalobce je

v produktivním věku, z obsahu správního spisu se nepodává, že by měl jakékoli zdravotní potíže. Skutečnost, že na území ČR patrně pobývá manželka žalobce a jeho dva nezletilí synové, a jejich případná závislost na příjmech žalobce, nezakládá sama o sobě nepřiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobce. To ani ve spojení s případnou ztrátou aktuálního zaměstnání žalobce a skutečností, že žalobce je povinen hradit poškozeným škodu, kterou jim způsobil svou trestnou činností.

31. Závazek vůči poškozeným i vyživovací povinnost vůči dětem a manželce by bylo lze případně plnit i po návratu do země původu, navíc cizinec požívající dočasné ochrany se pro účely zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti považuje dle § 32 zákona o dočasné ochraně cizinců za cizince s povoleným trvalým pobytem dle zákona o pobytu cizinců. U cizince s povoleným trvalým pobytem se dle § 98 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v rozhodném znění (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), nevyžaduje povolení k zaměstnání. Případně lze na základě víza za účelem strpění pobytu žádat o povolení k zaměstnání dle § 97 písm. d) zákona o zaměstnanosti. Žalobce tedy může být na území ČR zaměstnán a své povinnosti vůči poškozeným, manželce a nezletilým dětem nadále plnit (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 9 Azs 176/2022-30, bod 20).
32. Jak již bylo uvedeno, stěžejní je, že v důsledku napadeného rozhodnutí nevznikne žalobci okamžitá povinnost vycestovat. Nadto rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty není správním vyhoštěním, které znamená nemožnost získat v době vyhoštění oprávnění k pobytu na území ČR, po splnění zákonem stanovených podmínek si tedy žalobce bude moci podat novou žádost o zaměstnaneckou kartu, případně o jiný pobytový titul v ČR. Soud vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem neshledal důvod k provedení důkazu hodnocením zaměstnavatele žalobce, dokladem o vízu strpění členů rodiny žalobce ani potvrzením o studiu syna V., jak žalobce navrhoval v žalobě. Provedení těchto důkazů by nepřineslo objasnění jakýchkoli pro věc významných skutečností.
33. Soud uzavírá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k otázce přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života žalobce ob stojí, napadené rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud ze všech vyložených důvodů shledal žalobu proti napadenému rozhodnutí nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 14. prosinec 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu